

En beretning fra himlen

Forord

Kære læser

Nedenstående tekst er ikke en helt almindelig tekst. Jeg har derfor skrevet et forord, som forklarer tekstens forudsætninger. Det gør jeg af hensyn til jer, der læser det. For nogen kan det være grænseoverskridende eller for privat at læse teksten, fordi den er i uoverensstemmelse med den gængse opfattelse af livet og døden.

For mig har det været vigtigt at kunne videreformidle de smukke budskaber og den kærlighedsenergi, som jeg har fået indsigt i. Jeg håber, at I som læsere vil modtage det i den ånd, som det er givet til mig.

Om min datter

Den nedenstående tekst er en kommunikation mellem en kvinde, som kan kanalisere, samt min datter, som er ”gået over” i den åndelige verden (også kaldet, at hun er død og er i efterlivet) og så mig selv. En samtale som var planlagt og fandt sted den 11.11.2019, en måned og 7 dage efter min datter var død.

Min yngste datter Anne havde i 6 år kæmpet med en tumor i hjernen. I de sidste 2 måneder af hendes liv, blev hun hårdt angrebet af cancer i hele hjernen, og der var ikke mere at gøre. Anne kom på Hospice de sidste 4 uger og hendes hjerne blev mere og mere angrebet, og vi kunne ikke længere have en normal samtale med hende.

Alligevel blev tiden på Hospice fyldt med kærlighed, omsorg og afklarethed. Sorgen var der hele tiden, og vi forholder os alle forskelligt til den, men både familie, venner, og Annes veninder var så taknemmelige for at kunne være hos Anne. Det var, som blev der udløst en stor bølge af kærlighedsenergi, som blev ved med at sætte ringe i vandet.

Anne sov stille ind den 4. oktober 2019 kl 01:30. Min ældste datter og jeg var begge tilstede. Vi havde aftenen forinden været samlet det meste af familien og på skift siddet hos Anne, som havde sovet i flere døgn.

Bisættelsen fandt sted den 9. oktober 2019 og var meget smuk med en total fyldt kirke. Det var fra Sct Jørgens Kirke i Svendborg. En kirke, som ligger utrolig smukt ned til Svendborgsund. Anne blev 32 år og efterlod sig mand og datter på knap 8 år.

Hvad er en kanalisering?

En kanalisering er en kontakt mellem en nulevende person på jorden og et åndeligt væsen eller en afdød person i den åndelige verden. At have kontakt med den åndelige verden eller afdøde kræver, at man har evner til det, og at man uddanner sig. Det er krævende på mange måder at have kontakt med "en anden energi", og det er nødvendigt med træning for at forstå budskaberne.

Marija Bjørgeseter, som er kvinden, der kanaliserer med Anne, er nordmand, bor i Oslo og er i 40'erne. Jeg har kendt Marija i ca. 10 år og mødtes med hende i København, hvor både Anne og jeg havde sessioner med hende. De senere år er sessionerne forgået online og jeg har optaget, hvad der er blevet formidlet.

Det er sådan en lydoptagelse, som jeg har transskriberet, som det hedder, når man skriver det hele ud. Marija formidler på norsk og jeg har "oversat" til dansk, men ladet visse ord og ordstillinger blive. Sproget har karakter af talesprog og er ikke altid helt sammenhængende, da Marija "oversætter" og fortæller mig, hvad der bliver sagt.

Nogen vil sikkert undre sig over, at vi tog kontakt til Anne så hurtigt efter, at hun var død. Det var der flere grunde til. Jeg havde en session med Marija den 26. september 2019, mens Anne lå på Hospice. Ved den session fik jeg så mange smukke ting at vide om, hvordan jeg kunne være med til gøre Anne klar til at komme af sted, så hun kunne forlade sin krop på en rolig og stille måde.

Det følte derfor meget "naturligt" at prøve at komme i kontakt med hende, og jeg havde et meget stort behov for at vide, hvordan hun havde det.

Som I kan læse i den nedenstående tekst, har Anne det helt utrolig godt. Det var en speciel situation at befinde sig i for mit vedkommende. Jeg som mor, var i stor sorg og så fik jeg pludselig ufattelig glædelige og smukke budskaber fra min datter. Jeg var glad for, at jeg gennem mange år har beskæftiget mig med den åndelige verden, så jeg kunne rumme, hvad jeg fik at vide.

Når I læser nedenstående, håber jeg, at I vil fokusere på alt det kærlighedsfyldte, alt det smukke. At I forsøger at fange den energi, som Anne formidler og giver til os.

Det egentlige formål med at videreformidle denne tekst om min datter er, at dele den med andre. At give mulighed for at få et indblik i andre måder at forstå døden på. At give et ”konkret” bud på, hvad der er på ”den anden side”, et sted, hvor vi alle skal hen, når vi ikke skal være i vores krop længere. Tænk, at der kan findes så smukt og kærlighedsfuldt et sted, hvor vi kan mødes med vores afdøde familie, og hvor vi kan uddanne os og udvikle os videre.

Vi lever i en tid, hvor den åndelige verden – ”Himlen” - kommer tættere og tættere på vores jordiske liv og hvor bevidstheden om, at der findes andre dimensioner bliver mere udbredt. Det er ikke længere ualmindeligt at tale/skrive om nærdødsoplevelser. Den åndelige verden er efterhånden også inspirationskilde til mange kulturelle udtryk, Senest har Disney/Pixar lavet en animationsfilm, som hedder ”Soul”, som på en sød, sjov og rørende måde formidler eksistensen i ”Forlivet” (før sjælen går ned) og ”efterlivet”. Det meste af filmen foregår dog i det liv, som vi kender.

Det er mit håb at både Anne, Marija og jeg kan være med til at inspirere til at få nye forestillinger om, hvad det vil sige at forlade kroppen og denne verden. Anne har selv være med til at opmuntre mig til at skrive og sende dette budskab.

Transskription af kanalisering med Marija Bjørgeseter den 11.11. 2019

Kontakten til Anne

Det er en måned og 7 dage siden, at min datter Anne gik over og jeg er klar til en kanalisering med Marija, hvor formålet er at få kontakt med Anne.

Marija plejer at ”tune ind” inden hun starter med kanalisering, men denne gang, lykkes det ikke, fordi Anne slet ikke kan vente med at fortælle/sige: ”Jeg er ikke død, jeg er ikke død, jeg er ikke død”. Hun viser stor glæde og viser sig for Marija som en ung pige på ca 20 år i en smuk hvid kjole med røde roser eller små røde bær.

Hun kommer hoppende og hun er meget lettere i kroppen. ”Jeg har så meget kærlighed, jeg har så meget kærlighed, jeg har så meget kærlighed”, siger hun. ”Mor du skal bare vide”, siger hun. Hun stryger mig over kinden og tager ansigtet op og så siger hun, at der er ikke noget at græde over. ”Jeg er i live og jeg er rundt omkring jer. Jeg er fornøjet”, siger hun. ”Jeg er fornøjet med, hvordan det blev. Det var hårdt for min krop og for min personlighed, men det blev, som det skulle blive. Der

har været stor læring for alle parter, som var involveret, men også så meget kærlighed”, siger hun. ”Der blev genereret meget kærlighed”. Min kommentar til Marija: ”Ja der blev genereret megen kærlighed fra alle i Annes sidste tid. Der blev skabt ringe i vandet, som en slags kærlighedsbølge.”

Annes omsorg og kærlighed for os

Anne viser Marija, at hun er meget stolt af mig. Af min menneskelighed og min kompetence. Den måde jeg klarede det hele på, og at jeg klarede det så godt. Hun hænger en medalje rundt om min hals. Det er en meget stor diamant. ”Den har du fortjent mor”, siger Anne. ”Du har haft mange inkarnationer med mig som dit barn”, siger hun. Anne krammer mig.

Anne siger, at det vil gå godt med Mira. Mira vil savne sin mor, ligesom Anne savner Mira. Jeg spørger Marija, om Anne godt kan mærke savn, der hvor hun er. Det kan hun mærke i sit ”hjerter”, men det er mere som en længsel, en kærlighedslængsel efter at kunne holde om Mira rent fysisk. Anne er meget omkring Mira i sin energiform, men kan jo ikke røre ved hende. Anne stråler kærlighed mod Mira. og hun vil være med Mira hele vejen, som en skytsengel eller en guide. Hun vil følge Mira resten af hendes liv.

Den måde Anne er omkring Mira og os andre på, er som energi, som støtte, som energioverføringer. Det opleves på samme måde, som når engle kommer og vil give støtte eller hjælp. Det er det samme Anne vil gøre. Anne siger: ”Jeg er ikke færdig med jer” 😊 Det siger hun med et skælmsk smil.

Annes beskrivelse af sig selv i den åndelige verden

På spørgsmålet om, hvorvidt Anne er blevet ”forenet” med sine tidligere inkarnationer og sjælen, svarer Anne, at hun er multidimensionel og det er alle, som er der. Anne siger: ”Jeg fungerer uden for tid og rum. Så er jeg Anne og så er jeg Balthasar (Den ene af de tre vise mænd, rød) og så er jeg blomsten, så er jeg bien, og så er jeg træet og så er jeg himlen og havet. Jeg er det hele”, og Anne viser, hvordan hun kan opløse sig, hvordan formen Anne opløser sig. Hun viser sig igen i den Anne-form, som hun har i efterlivet. Hun er meget glad. Hun er legende og let og glad og ikke længere tynget af alt det, som var i den fysiske krop på jorden.

Annes forståelse af den fysiske krop på jorden

Hun kysser mig på kinden og så siger hun til mig. ”Der er flere ting, som jeg forstår nu mor, om det at leve i en fysisk krop på jorden”. Jeg havde det ikke så godt, men jeg gennemlevede det min sjæl havde brug for at erfare”. Jeg spørger om, det arbejde, som jeg og kinesiologyen gjorde i de 6 år, hun var syg, om det også var en del af hendes udvikling? ”Absolut”, siger Anne og holder på sit hjerte.

”I allerhøjeste grad.” Anne kan på en måde ikke udtrykke, hvor taknemmelig hun er for det, som jeg har vist hende. ”Du løftede mig så meget”, siger hun. ”Du gav mig så meget kærlighed, tro på livet og på, at jeg kunne vinde”.

Jeg spørger om det, at jeg gav Anne troen på livet, og at hun kunne klare det, var vigtigt for hende, selv om hendes liv blev kort? Anne svarer ”Ja, ja, ja, - med et glimt i øjet. Men det er ikke så kompliceret”, siger hun. Anne laver lidt sjov med mig. ”Mor det her ved du jo” – og jeg bekræfter, at der er ingen grund til at spørge om noget, som jeg godt ved.

”Mor pas rigtig godt på dig selv. Du har givet meget og du er træt. Giv dig selv healing og giv dig selv omsorg”. Anne viser, at der sidder noget i mit rodchakra, som jeg skal gå ned i. Noget som skal forløses. Det har med overlevelse at gøre. Hun lægger også hånden på mit solar plexus og siger, at jeg har været meget i alarmberedskab og overlevelse, og at jeg nu trænger til ro for at samle mig og fordøje det hele.

Anne siger: ”Det var det rigtige tidspunkt, (overgangen, red) jeg skulle ikke leve længere.” Mit spørgsmål: ”Har det været planlagt fra Anne kom til verden, at hendes liv skulle blive sådan?” Anne siger ”Ja,” og så viser hun op til hendes sjæl og sjælens plan. Og så siger hun: ”Det er gået næsten, som det har været planlagt - i mindste detalje.”

Marija spørger Anne, om der er mere at sige om det, men Anne siger, at det er nok at sige om det. Det er ikke noget, der skal graves mere i, og jeg [mor, red.] skal have fred med alt.

Hvad foretager Anne sig i den åndelige verden

Jeg spørger Anne gennem Marija. ”Hvordan er det, der hvor du er?”

Anne siger: ”Det er næsten som at være en lille pige igen. Der er barnlighed og glæde. Jeg snakker med mange vise og kærlighedsfulde væsner”. Anne viser, at hun er omringet af slægtninge. Jeg spørger, om hun har kontakt med sin morfar. ”Ja”, siger Anne og giver mig et klem.

Anne siger og viser: ”Åh - der er så dejligt og smukt her. Der er en helt anden energi end på jorden. Jeg er lidt fortryllet. Der er biblioteker, der er universiteter og læreanstalter, hvor man kan udvikle sig og forstå sjælen og sjælens rejse. På en måde er det lidt det samme som på jorden,” siger Anne, ”men her er fred, der er kærlighed, der er rent, der er flow, det er let at manifestere. [Lade noget komme til udtryk i konkret form, red] Hun siger: ”Der er ikke noget grusomt i at dø, det er bare ”vakert”. [dejligt]”. Sådan er det i alt fald for Anne, men hun siger, at hun ikke kan tale for andre sjæle. Man kan have forskellige oplevelser og rejser. Anne siger, at det var let at gå over. Hun følte, at hun var vældig støttet i overgangen fra hendes krop.

At skulle forlade verden

Jeg spørger Marija: ”Var det en hjælp til Anne, at hendes hjerne var nedbrudt, inden hun skulle forlade verden?” Anne svarer, at det var næsten ikke gået, hvis det ikke var på den måde. Det var blevet en meget større kamp, hvis hun havde været ved fuld bevidsthed. Det ville have været tortur, det havde været skrækkeligt, specielt at skulle forlade Mira.

Det blev en meget skånsom overgang, og ifølge Marija, så var Anne der hele tiden i sjælens bevidsthed. (På Hospice mens hun sov, red) Hun var helt tilstede i rummet på Hospice, og så hvordan vi var, og hvad vi gav hende. Til sidst var Anne ikke længere inde i kroppen, men kun tilstede, som en højere bevidsthed. Hun var allerede på vej ud af kroppen.

I de sidste døgn sov Anne konstant og kom ikke mere til bevidsthed. Men jeg fornemmede, at hun var til stede, selvom vi ikke havde kontakt.

Fremtidig kontakt til Anne og hendes forhold til mig

Jeg spørger Marija, om jeg kan have kontakt med Anne fremover? Kan jeg kontakte hende eller kontakter hun mig? Anne viser Marija, at hun i første omgang koncentrerer sig om at holde om Anton. At hun trøster ham og hun ønsker, at jeg skal sige til Anton, at hun er der, og at hun elsker ham, at hun er taknemmelig for ham. Jeg er din kone stadigvæk, og vil være det på en måde også fremover. Anne holder på hans hjerte og giver ham healing. Han er i sorg og lukker lidt af over for Annes kontakt, så han ikke kan fornemme hende. Anne ønsker, at jeg skal tale med Anton om, at han skal lukke op for hende.

I forhold til min kontakt med Anne, så viser hun, at hun på en måde smelter sammen med mig. Hvis jeg sætter mig og slapper af, vil jeg kunne mærke, når hun kontakter mig og på en måde smelter sammen med mig. Det er, som nogen oplever i fysisk form, at hjerterne smelter sammen. På den måde beder Anne mig om, at jeg mærker hende. Hun er med mig i hjertet og det er der, jeg skal mærke hende. Hun viser Marija, hvordan jeg skal huske hendes latter, og at hun kommer med den latter og er glad. Hun viser, at hun stryger mig på kinden og siger: ”Du skal bare vide, at jeg er der.”

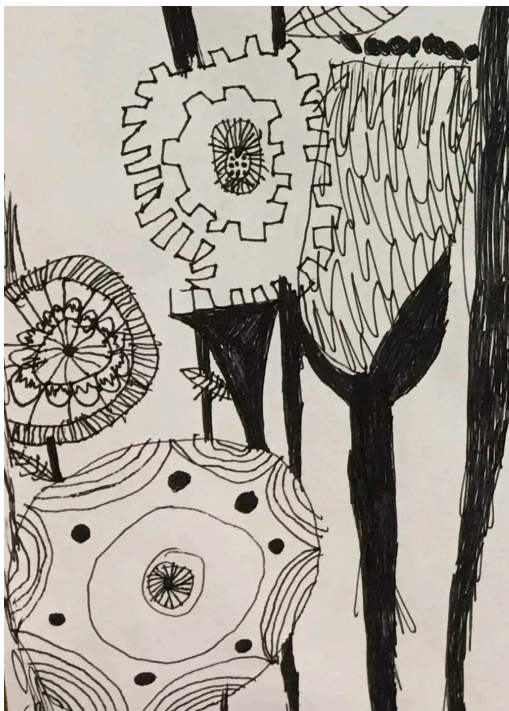
Anne ønsker at løfte mig og heale mig. ”Det har være tungt for dig mor. Jeg ønsker, at du skal have det lidt lettere fremover”. Jeg siger til Anne og Marija, at jeg må lære at forstå, at meget vil blive lettere for mig. At jeg skal tillade mig at mærke det uden at få dårlig samvittighed. Anne siger til Marija på en indtrængende måde, at jeg skal forstå, at jeg på ingen måde må have de følelser eller tanker. Det er helt modsat. ”Du har givet så meget og holdt til så meget. Så tillad dig lidt luksus og at gøre gode ting for dig selv”.

Min kommentar til Anne: Det vil være lettere for mig at give slip efter denne session, hvor jeg har haft kontakten med Anne og fået bekræftet, at hun er der, hvor hun er, og at hun har det godt. Efter jeg har sagt det, holder Anne i mine hænder og beder mig om, at mærke den kontakt og kærlighed hun har til mig. ”Jeg er herinde”, siger Anne, ”jeg er her. Der er ikke noget at angre. Alt er godt – der er ikke noget at være ked af, frustreret over eller andet”. Der er meget glæde og fred i Anne. Hun har en guide, som har forklaret for hende og sagt, hvordan det hænger sammen. For Marija ser det ud som om, at Anne er i fuld vigør. Hun har ikke behov for at blive healet op i lang tid. [Som nogen har efter svær sygdom, red]

Jeg spørger, om det som er sket med Annes hjerne har betydning for hendes bevidsthed i den åndelige verden ? [Jeg tror Anne svarer på noget andet end det jeg spørger om, men jeg har valgt at lade det stå, red] ”Ja, netop”, svarer Anne. [Kort og præcist som vi kender hende 😊 red] Den udtryksmåde har Anne tilsyneladende bevaret i den åndelige verden. Der er ikke grund til lange udredninger. Hun udtrykker sig skarpt og præcist. Enkelt og på en intelligent måde. Anne siger til Marija: ”Jeg skal more mig videre her”.
Min kommentar til Anne: ”Hvor er det skønt at høre. Det er virkelig skønt”

Anne og interessen for hjernen

Jeg spørger Marija, om jeg fremover kan spørge Anne om, ”Hvad hun går og laver?” Anne svarer med det samme: ”Jeg skal læse, jeg skal undervise, jeg skal heale traumer”.

Hun viser Marija sin hjerne. Hun skal arbejde med ”Neuroscience”. Hun ønsker at arbejde med den tematik og med hjernen og dens helbredelse fra der, hvor hun er nu. Hun skal udvikle det videre, og hun vil også arbejde med hjernen næste gang, hun inkarnerer på jorden. Hun tager den viden, som hun opnår i den åndelige verden videre med i næste inkarnation på jorden. [Samt tidligere inkarnationers viden, red]

Kan jeg spørge Anne om, hvad hun har lavet i dag? Marija siger, at det sker ved, at jeg smelter sammen med Anne, at jeg telepatisk kan spørge Anne om ting, og hun kan svare. Anne siger, at jeg skal finde roen og ikke gå for hurtigt frem. Koncentrere mig om mig selv - ikke om hende. Lade det integreres i mig, hvad der er sket. Der kan godt komme spontan kontakt eller andet, og når der er gået noget tid, kan jeg spørge: ”Hej Anne – Hvad laver du?”

Jeg skal ikke gå for meget op i hovedet, men mærke ned i kroppen, specielt rodchakret. Jeg skal passe på ikke at styre processen for meget med mit hoved. ”Vent og se mor, noget indbefatter skrivning”, siger Anne på en lidt hemmelighedsfuld måde. Jeg siger, at det ville være fantastisk, hvis jeg kunne formidle noget af kanaliseringen. Det er bl.a. det, som Anne taler om. Hun giver mig et klem og siger: ”Lille mor”. Jeg siger til Marija, at nu må hun sandelig været blevet ”stor”, for hun har da aldrig kaldt mig Lille mor før 😊

Anne og hjerneforskning

Jeg spørger vedrørende de epileptiske anfald. Anne viser, at det er, som hjernebølgerne gik i forkert retning. Som om der kom små chok. Der var koblinger, som ikke gik den rigtige vej, Anne siger, at der ikke er mere at sige om det. Jeg siger til Marija: ”Hvis jeg var i tvivl om, at det var Anne, som jeg havde kontakt med, så er disse meget korte svar og manglende lyst til at ”væve” rundt i emnet et meget godt bevis på, at det er Anne”.

Marija forklarer følgende ud fra, hvad Anne viser: Epilepsien var en fejlkobling i hjernen og det skulle hun igennem. Epilepsi gav følelsen af at miste kontrollen, og det skulle hun åbenbart igennem. Det gav angst at have de anfald. – det var en del af processen og sygdomsforløbets erfaringer. Det var ikke ”meningen”, at Anne skulle blive rask. Anne har valgt at have disse oplevelser i livet/kroppen. Hun er gået ind i det livsforløb, næsten som en forsker. Hun lærte og erfarede på egen krop ud fra et forskerperspektiv. Hun er interesseret i og forstår hjernen, hvordan hjernen kan udvikle sig. Anne siger, at det der skete med hendes hjerne, vil hun tage med videre i den åndelige verden, hvor hun vil forske i det.

Jeg fortæller Marija, at jeg sagde til Anne, da hun var en skolepige/ gymnasiepige, at hun havde en forskerhjerne, og at hun kunne blive forsker. Marija får helt ”gåsehud”, fordi hun oplever, at Anne indeholder både en spirituel del, men også en del, hvor hun helt er forsker både fysisk og konkret og ønsker at forstå materien,- hvordan ting er og hænger sammen. Det er det, hun vil forske videre i og tage med sig, når hun engang inkarnerer igen, hvor hun vil arbejde med, hvordan vi kan udvikle den menneskelige hjerne. Hvordan man kan heale hjernen. Anne er meget hjerneinteressert.¹

Spiritualitet og forskning

For mig giver det meget ”god mening”, at Anne kan vende tilbage engang og både være dygtig på sit felt i hjerneforskning, men også at hun kobler den spirituelle dimension på. Det har jeg talt med Anne om, mens hun var syg, at hun senere i sit liv kunne koble sine forskerevner med de spirituelle indsigter, som hun efterhånden havde fået. Det må hun nu gøre i den åndelige verden og i de næste liv.

Marija oplever, at Anne indeholder en blanding af stærk intelligens, koblet med stor hjertelighed og jordnær/pragmatisk tilgang til opgaver og livet. Anne er skruet sammen af mange gode evner og kvaliteter, der er udviklet gennem mange inkarnationer. Anne siger til det: ”Jeg er ikke nogen nybegynder – mor – Vi har været sammen før”.

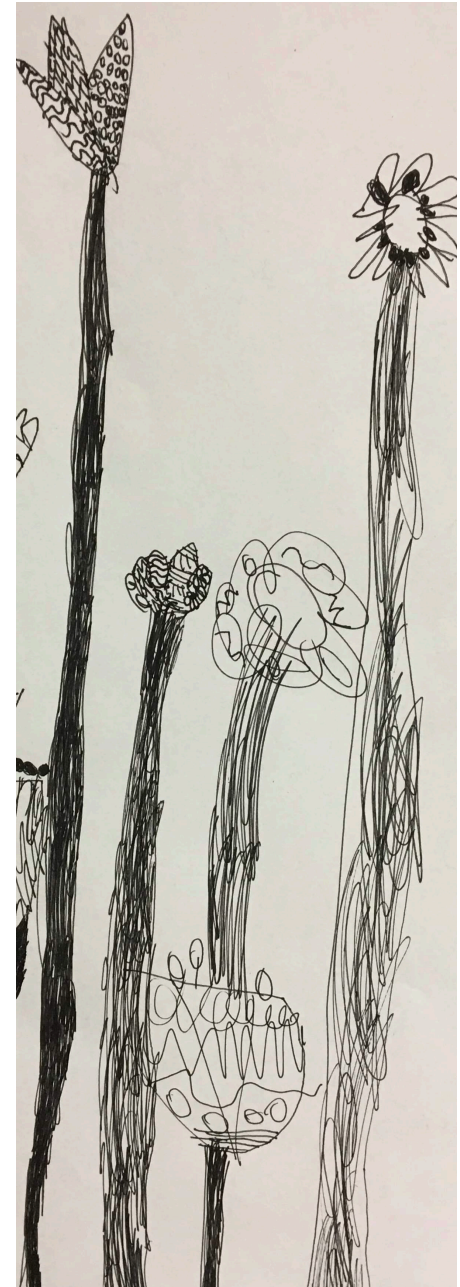
Kærlighedsenergien

Marija forklarer, at Anne og jeg er en slags englesøstre. Anne og jeg tilhører samme sjælegruppe, og som Marija ser det, er vi kommet til jorden sammen. Vi har haft mange liv sammen. Anne siger: ”Der er ikke noget at betvivle”.

Der er meget kærlighed og meget støtte til hinanden gennem tiden/inkarnationer, og som vi også vil opleve fremover. Vi ses jo igen 😊 Vi kommer til at følge hinanden.

---

¹Anne fik konstateret sin hjernetumor i oktober 2013 og blev opereret kort efter. I februar 2014 blev Anne færdig som bioprocesingeniør. I sommeren 2015 startede Anne på Civilingeniør-uddannelsen og tog den sidste eksamen i juni 2019 med karakteren 10. Hun skulle starte på specialet i sept 2019, men døde en måned efter.

Har Anne kontakt med Mestrene og fx Moder Maria, spørger jeg. Anne siger: ”Ja, vi er under Hierarkiet.”² Der er forskellige mestre, og de har forskellig type af energi. Der er telepatisk kontakt. De viser sig ikke i fysisk form i den åndelige verden, men viser fysisk form, hvis de har kontakt med mennesker på jorden. Med hensyn til Moder Maria, så viser Anne en enorm kærlighed. Det er, som om Anne ”bor” i Moder Maria. ”Jeg er i Moder Maria”, siger Anne. Jeg siger til Marija, at det betyder uendelig meget for mig at vide. Min egen oplevelse kort efter Anne var gået over var, at nu var hun hos Moder Maria - den ultimative kærlighedsmoder.

Anne viser, at hun næsten svømmer/flyder i kærligheden fra Moder Maria. Det var det første Anne mødte, da hun gik over. Hun blev taget imod af den kærlighed.

Marija, som kanaliserer, mærker kærlighedsenergien så stærkt, at hun giver udtryk for, at hun ville ønske, at hun bare kunne fortsætte med at være i den energi, og hun kan næsten glæde sig til, at hun skal dø engang. Hvis det bliver sådan, som Marija oplever energien hos Anne og Moder Maria, så indebærer det at ”gå over”, - tryghed, kærlighed, ro, omfavnelser og varme. Der er ingen ting at være bange for. Det er så dejligt, at det er sådan, slutter Marija.

Hvorfor inkarnerer vi?

Jeg nævner, at jeg godt kan forstå, at hvis man skal udvikle sig, som individ, så kan man ikke være i den åndelige verden til evig tid. Vi har også brug for modstand. Det bekræfter Anne. Vi vælger at gå ned i en inkarnation, fordi vi ønsker at udvikle os. Det var hendes ønske og opgave at gå ned og erfare de ting, hun gjorde med hjernen og sygdommen, fordi hun fik førstehåndskendskab til det i en fysisk krop, og det er en måde at studere det på. Set fra Marijas og min vinkel, er det en meget konkret måde at få vist, hvorfor vi skal igennem lidelse, og hvor forskellige årsager, der kan være til

det. Nogen skal have udviklet hjertet. I Annes tilfælde var dele af hendes opgave i inkarnationen at studere kroppen og hjernen. ”Men det handlede selvfølgelig også om kærlighed,” siger Anne. ”Der er flere dimensioner i det og forskellige lag. En del af det er forskerlaget,” siger Anne. Alle individer har deres egen ”rejse” – deres eget formål med at inkarnere, som hænger sammen med tidligere inkarnationer og de efterfølgende.

---

² Hierarkiet er det ene af de 2 centre, som jordens indre styre består af. Hierarkiet er centret for Guds kærlighed og visdom. Mestrene er en del af Hierarkiet. Mestrene er energivæsner, der kan transmitterer en særlig strålekvalitet til millioner af mennesker på en gang. (Som et kraftværk, som sender energi til tusindvis af husstande)

Det er utrolig fascinerende blev Marija og jeg enige om. Marija giver udtryk for, at hun under denne kanalisering og kontakten med Anne har fået en mere konkret følelse af en større tillid til livet og meningen med det. At tingene hænger sammen - at der er en plan. ”Det er vakert, at se lives værd,” siger Marija på klingende norsk 😊

Det fortæller også, hvor vanskeligt det er, når vi er inkarneret. Hvor svært vi har ved at se det højere perspektiv. Også for en kvinde som Marija, der har en meget stor viden og indsigt i den åndelige verden.

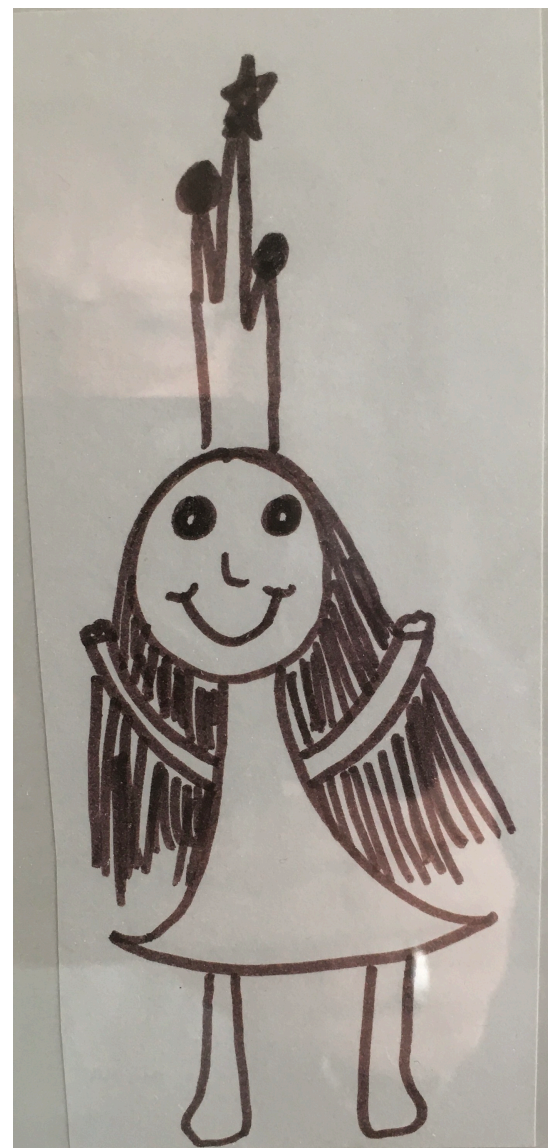
Det er en del af livet, at vi skal igennem sorg og lidelse, men det er også muligt, at man kan hæve sig over sorgen og lidelsen og forstå tingene i et helt andet perspektiv. Marija nævner, hvor heldige hun synes, at vi er, fordi vi har fået lov til at få indsigt og forståelse for livets mange dimensioner.

Kærlighedens væsen

Vi taler også om kærlighedens væsen, kærlighedens kræfter og budskab. Det er ufattelig stort og omsiggribende både på jorden og i den åndelige verden. Jeg har forstået og mærket kærlighedskraften på en helt anden måde i den sidste tid med Anne og tiden efter. Marija siger: ”Det er på en måde det hele værd”. Der er mange aspekter i det, og som Marija siger, er det svært at formulere, når man har mistet sit eget barn, som er noget af det sværeste. Det er ikke bare sorgfuldt – det er også glædeligt på mange måder, selv om det er svært at sige.

Marija: ”Det er det, som er så paradoksalt. Livet er så paradoksalt for midt i den dybeste smerte, alkymiseres den dybeste, dybeste kærlighed.” Det kan jeg, som Annes mor bekræfte. Jeg har kunnet mærke forvandlingen af sorg og smerte til kærlighed. Jeg har mærket ”hjerteudvidelser” i denne periode. Det har gjort utrolig ondt i hjertet, men jeg kender smerten og ved, hvad den handler om. Jeg har kunnet mærke, at jeg fik udviklet hjerteblade.³ Jeg føler mig privilegeret, at jeg ved noget om de processer, så jeg forstår, at det er noget godt for mig, at det gør ondt i mit hjerte.

Marija: ”I en buddhistisk meditation taler man om, ”Hjertets mad er smerten”. I stedet for at gøre modstand mod smerten, så går du ind i smerten via meditationen og åndedrættet. Selv om det gør ondt, bliver du ved for at nå ind ”bag om hjertet”. I det dybeste af hjerte kan det opleves, som en katedral, når man går ind i det. Det er et enormt rum af kærlighed og det føles, som om hjertet kan

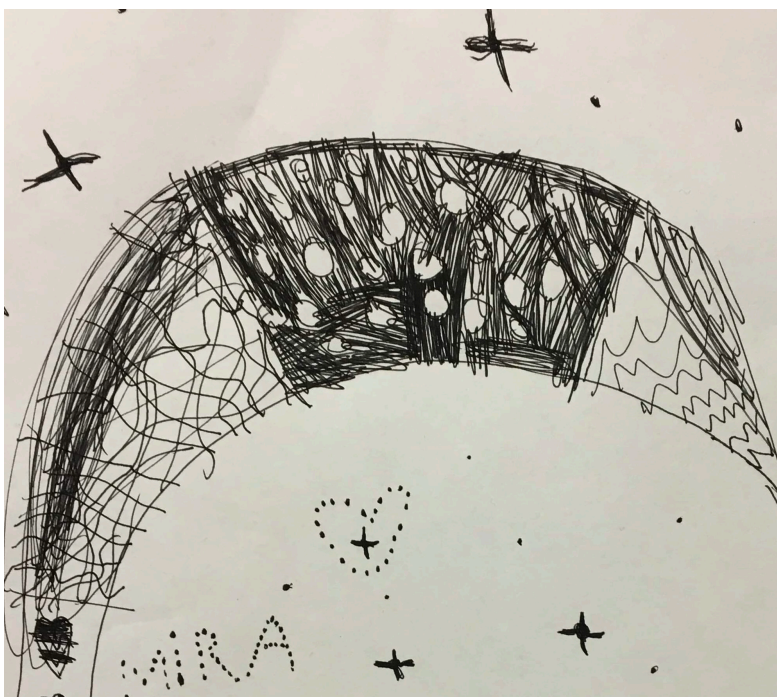
³ Hjertechakraet indeholder 12 blade. (Lotusblomst) De første 3 hjerteblade udvikles især under mange inkarnationers øvelse i at blive gode forældre, gode partnere og gode over for vore nærmeste. De første hjerteblade udvikles dels ved opøvelse af den humane evne og dels gennem de lidelser, der kan få os til indefra at blive sensitive over for andre væseners livsoplevelser

rumme meget stor smerte og sorg. Et hjerte kan blive knust af sorg, og man kan dø af sorg, men hjertet kan faktisk rumme det meste, og det kan rumme de ting, som hjernen ikke kan rumme. Det er både noget fysisk og noget energimæssigt.”

Anne havde en sætning stående på tavlen på hospice. ”Jeg er kærlighed”. En sætning, som hun havde fået af sin kinesiolog. Det var en smuk afsluttende sætning på et langt behandlingsforløb. Anne viser os et billede tilbage, fra da hun lå i min mave og hele livsforløbet. Hun viser det som en stor kærlighedsrejse. Det Anne viser Marija er, at selv om hun kæmpede med sin krop, så blev der også udviklet kærlighed i den kamp. [Marija bliver meget rørt her] De fleste af os har en kamp med kroppen, men det møde i kampen med kroppen genererer menneskelig kærlighed. Det handler ikke om at sige, at jeg elsker min krop hele tiden, men i smerten at forstå og mærke de vanskeligheder, som vi har med kroppen. Anne viser, at hun virkelig prøvede at møde det i sig selv. Anne viser, at den kamp hun havde med kroppen og det som skete med hendes hoved, - det var en kærlighedsrejse.

Kærlighed, smerte og udvikling

Jeg siger, at det fortæller noget om kærligheden og hvor mange dimensioner den har. Det er helt ufatteligt og næsten ikke til at forstå. Marija siger, at der, hvor vi viser os selv allermost, hvor vi erkender smerten, hvor vi næsten ikke orker at bo i os selv og møde os selv. Det møde er - en kærlighedserklæring. Det kan sammenlignes med Jesus, når han healede og var hos de spedalske

eller der, hvor der var allermost mørke og smerte. Når vi gør det i os selv med vores egen ”spedalskhed”, så er det, at vi udvikler hjerteblade og kærlighed. Det er ikke ved, at vi bare er i mest lys og kærlighed, at vi genererer kærlighed. Vi generer lige så meget kærlighed i mørke og det er måske det, vi har så vanskeligt ved at forstå. Ved at gå gennem begrænsningen, selvfvisningen og smerten, så træner vi også en kærlighedsmuskel. Det er en indsigt Marija får fra Anne. Det skal ikke væk – det skal ikke fixes. Det er i smerten, at vi er i kærlighed.

Der er også kærlighed, når vi tror, at der ikke er kærlighed. Når vi sidder i mørket, er kærligheden måske netop

stærk. Marija føler Kristusenergien vældig stærkt, mens hun taler om dette. Marija siger, at det føles som noget, der findes i biblen, måske i Johannesevangeliet, som Jesus prøvede at vise os og som var svært at forstå på den tid. Specielt når vi befinder os i vanskelige situationer, som at miste et barn eller en dyb depression, hvor man kan have suicidale tanker. Selv der i mørket bliver der genereret kærlighed. Det er ER kærlighed - på en utrolig måde. Marija bliver vældig rørt over, at Anne kommer og viser os det. Jeg er imponeret over, hvor vis man bliver, når man går over eller man genfinder den visdom, som man havde inden, man gik ned. Det er ikke sådan, at fordi man går

over, så bliver man vis. Det kræver nogle inkarnationers udvikling. Marija siger, at Anne er en gammel sjæl.

Hvordan kommunikerer Marija med Anne?

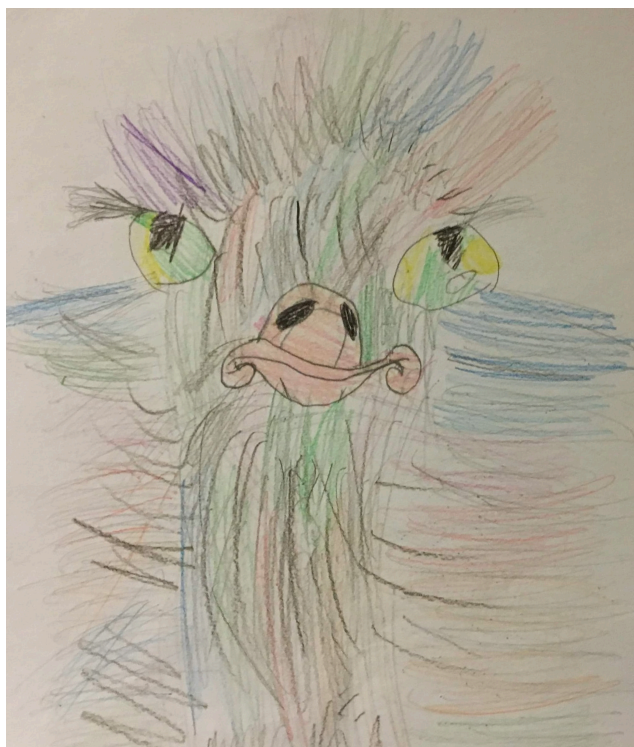
Jeg spørger: ”Hvordan kommunikerer Anne med dig, Marija?” ”Viser hun dig billeder eller taler hun til dig? Hun gør begge dele, siger Marija. Jeg hører ord og telepatiske ”pakker af ord” og får forståelse og billeder. Det er en oplevelse af at skrue efter kanaler på en radio. Marija ser også Anne for sit indre øje, hvor hun viser noget. Marija kan også føle ting i kroppen og mærke energetiske ting. Det foregår på forskellige måder.

Anne siger, at hun er vældig taknemmelig for, at Marija stiller sig til rådighed, så Anne kan snakke gennem hende. Jeg siger, at jeg også er meget taknemmelig for, at Marija stiller sig til rådighed, men jeg er også usandsynlig glad for, at Anne kommer til syne. Det var jeg nu ikke i tvivl om, at hun ville. Marija siger, ja, hun kom pludseligt. Marija kunne næsten ikke nå at sige de indledende ting, før Anne var ”inde i kanalen”. Hun var der bare med det samme. Jeg siger, at nu kender Anne jo også Marija fra tidligere. Marija oplevede, at hun ikke behøvede at bruge nogen teknikker, Anne kom bare. Hun var parat. Anne siger: ”Jeg var der allerede ”

Hvor er det hele forunderligt, siger jeg. Marija siger, at hendes hjerne ikke rigtig kan følge med. Men energetisk og inde i mig, siger Marija, så havde hun ikke klaret at tage Anne ind, hvis det ikke var hende, som var 'kommet igennem', fordi energierne er så forskellige. Når man læser et levende menneske, så kan man læse energien på dem og sådan er det også med afdøde. Marija ser ikke sig selv som et medium, som har afdødekontakt, men i enkelte tilfælde, har hun stillet sig til rådighed for, at den afdøde kan komme igennem.

Annes beskrivelse af, hvor hun befinder sig

Marija spørger Anne en gang mere, hvor hun befinder sig og Anne viser, at hun er i en holografisk dimension. Hun viser et kalejdoskop, hvor man drejer og får forskellige farver og former frem. Hun viser sig nu og her i en genkendelig form for Marija og jeg, men at hun har forskellige former og udtryk – og også bare er ren energi. Der er en barnlig flavour, i det hun viser os. Der kommer fra hjertets glæde ved en tilbagevenden til det barnlige – det uskyldige. Marija fornemmer, at Anne er meget glad for at være, hvor hun er. Alt oser af, at hun er tilpas. Der er ikke tvivl i Marijas sind om, at Anne er et sted, hvor hun har det godt. Anne er helt forliget med, at hun er der. Det eneste er, at hun gerne ville have været sammen med sin datter fysisk. Enhver mor ville jo føle det, siger Marija. Anne siger, at sådan skulle det være, og hun er på en måde forløst i, at Mira skal vokse op med, at have sin mor på ”Den anden side”.

Jeg siger til Anne, at det tænker jeg, at jeg på en stille og rolig måde kan formidle til Mira og også til Anton. ”Det må tage sin tid, siger Anne”. ”Rom blev ikke bygget på en dag”, siger hun.

Afslutning på kanaliseringen

Afslutningen af kanaliseringen med Anne er meget personlig, rørende og tårevædet, så den udelader jeg her. Anne slutter af med at ”holde mig på hjertet og på ryggen” og sende mig stor kærlighed.

Anne viser derefter, at nu tager hun sine briller på. Hun forlader os, for hun skal i gang med at studere. Hun er meget optaget af al den viden, som hun er omgivet af.

Til slut kommer Moder Maria til syne. Hun drysser røde roser rundt om mig i kærlighed og forståelse for det at miste sit barn. ”Jeg har jo også prøvet at miste mit barn”, siger hun, så jeg ved, hvordan det er.

Efterskrift

Hvis man ikke har beskæftiget sig med, hvad der venter en ”på den anden side”, når man går ud af kroppen/dør, kan det være overvældende at læse kanaliseringen. De fleste vil nok stille spørgsmål ved, om man overhovedet kan kommunikere med nogen, som er døde og om der findes noget på ”den anden side”.

Det er ikke ualmindeligt, at der bliver afholdt arrangementer, hvor et medie stiller sig til rådighed for at formidle budskaber fra afdøde personer. Det kan være rørende for den enkelte at få en hilsen og et budskab om, at den afdøde elsker den nulevende. Der er imidlertid ofte ikke meget indhold i de meddelelser ud over budskabet til den enkelte.

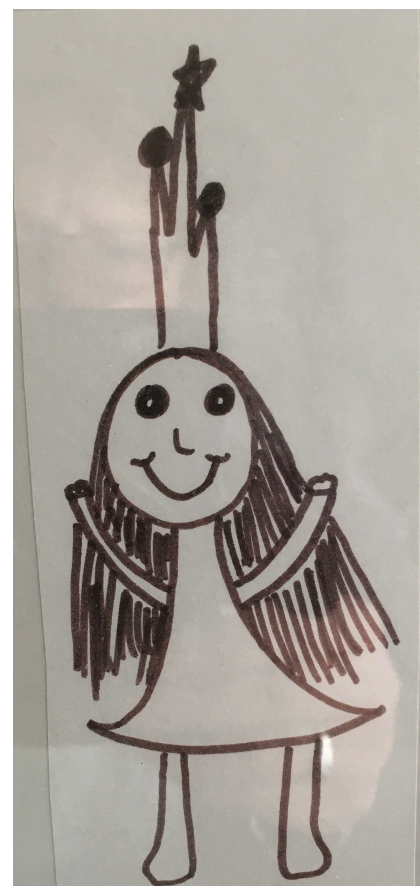
Kanaliseringen med Anne

I kanaliseringen med Anne, som varede en time og 30 min, var der tid og rammer til at tale om mange emner og få dem uddybet. Det er ikke ofte i den åndelige litteratur, at man får så konkrete eksempler på, hvordan det opleves at være i den åndelige verden. Når Anne beskriver, at hun er uden for tid og rum, så handler det om, at hun er ren energi, men at hun har en bevidsthed og en sjæl, som er det, der bevares efter kroppen forlades. Det skal forstås sådan, at Anne stadig er den samme, men at hun nu er forenet med sin sjæl med alt, hvad den rummer af viden og erfaringer fra tidligere inkarnationer.

Når Anne viser sig for Marija, som en ung pige i en fin sommerkjole, så er det, fordi Anne har valgt at vise sig på den måde, men også fordi man i den åndelige verden ofte oplever sig om ung, cirka 30 år.

Når Marija kommunikerer med Anne, så fortæller hun til både Anne og mig, hvad hun ser, hører og fornemmer. Det er telepati i forskellige former. Jeg kan ikke høre, hvad Anne siger, eller se de billeder, som Marija får, men jeg fornemmer klart Annes tilstedeværelse. Som det fremgår, så er noget af teksten en sammenblanding af Marijas kommentarer, vores indbyrdes snak, mine spørgsmål og så Annes budskaber.

Der er sikkert mange, som undrer sig over, at jeg ønsker at indgå i en kanalisering med min nyligt afdøde datter. Det skal ses i lyset af, at jeg har

beskæftiget mig med selvudvikling og åndelige emner i snart 40 år. Jeg har en stor viden om den åndelige verden, så derfor er det ikke ”ukendt” land, som jeg begiver mig ind på. Jeg har selv fået en del kanaliseringer hos Marija, hvor hun kontakter skytsengle, mestre og min egen sjæl. Jeg har også været på kursus i at kanalisere, så jeg ved, hvad det drejer sig om. Jeg er dog endnu ikke så god til at forstå, hvad der telepateres. Jeg kan bedre se billeder og symboler.

Det er ikke tilfældigt, at jeg spurgte Anne, om hun har mødt Moder Maria. Moder Maria har jeg adskillige gange haft kontakt med gennem Marija, og også i min egen kontaktform.. Moder Maria er verdensmoderen i den åndelige verden. Hun stimulerer moderkærligheden i mennesker og betragter alle mennesker som sine børn. Set i det lys, forstå man godt, at jeg havde store ønsker om, at Anne skulle møde Moder Maria og dejligt, at Anne beskrev det som at flyde rundt i kærlighed.

Jeg har i det forløbne år efter denne kanalisering, haft kontakt med Anne adskillige gange. Det forgår mest på den måde, at Anne kommunikerer ved at vise mig billeder, landskaber og andet. Den åndelige verden minder mere om vores verden end man umiddelbart skulle tro.

Hvad er den åndelige verden og hvad foregår der?

Hvis jeg meget kort skal forklare, hvordan man kan forstå livet mellem to inkarnationer i den åndelige verden, så vil jeg tage udgangspunkt i en enkel forklaring, som jeg har læst. Det er et meget omfattende emne, og der er skrevet bøger om emnet på mange niveauer, så det kan kun blive helt skematisk.

Vi inkarnerer på jorden for at udvikle os, og vi er som sjæle selv med til at lægge planen for vores næste inkarnation. Anne fortæller, at hendes liv på jorden blev som planlagt næsten ned i mindste detalje, og det skulle ikke vare længere.

Det udviklingsstadiet, som vi er på, når vi forlader kroppen og jorden, det er det, som afgør, hvor vi kommer til at befinde os i den åndelige verden. Der er 7 himmelske sfærer med en underopdeling af 7 undersfærer på hver. 1. himmelske sfære og dens underopdelinger minder meget om livet på jorden og den behovstilfredsstillelse, som vi søger her. Som jeg forstår det, må det være i bevidstheden, at behovstilfredsstillelsen og forestillingen om livets fortsættelse foregår. Da ingen har en krop, kan man ikke indtage hverken føde eller drikke, men man kan have en forestilling om det.

Som det fremgår af opdelingen i de 7 himmelske sfærer og undersfærer, er udviklingsvejen lang. Man opholder sig i en sfære, når man forlader kroppen og jorden, men kan godt, hvis det er nødvendigt, komme tilbage til den samme sfære efter en ny inkarnation. Der er ikke generelle regler for, hvor lang tid der skal gå, før man vender tilbage til en ny inkarnation på jorden. Jo længere man kommer på udviklingsvejen, jo mere lys og højere vibrationer kommer der ind i vores ”system” både, når vi er inkarneret og har en krop og når vi ikke har. Når man kommer til den 7. sfære og undersfærene her, så opnår man ”fuld

oplysning”. Livet på disse niveauer er af en sådan karakter, at man aldrig længes mod noget andet og ikke inkarnerer længere.

Anne siger i kanaliseringen, at hun kun kan udtale sig om, hvordan det er for hende at være i den åndelige verden. Hun siger, at andre kan have helt andre oplevelser. Som jeg forstår det, og det nævner Marija også, så er Anne en gammel sjæl og hendes udviklingsstadiet er på et niveau, hvor hun er i kontakt med åndelige mestre, og hvor hun har mulighed for at uddanne sig fagligt og udvikle sig ”personligt”. Hvilken sfære/undersfære hun er på, kan jeg ikke udtale mig om, men det virker på mig, som hun er kommet et godt stykke på udviklingsvejen.

Jeg vil slutte af med at skrive, at selv om jeg har haft kontakt med Anne og stadig kan have det, vil det aldrig erstatte den kontakt, jeg havde med Anne, da hun levede. Kanaliseringen kan lindre sorgen over at have mistet min datter, men det kan ikke ændre ved, at jeg aldrig får Anne at se igen. Jeg kommer ikke til at høre hendes stemme og dejlige latter. Hun kommer aldrig ind af døren og siger hej og giver mig et kram. Dog er jeg bevidst om, at sorgen over at have mistet sin kone og sin mor er på et helt andet niveau.

På Annes gravsten står der ”Elsket og savnet”

Gitte Schelde
20.1.2021
Færdiggjort april 2022

Illustrationerne er tegninger som Mira, Annes datter lavede på et tegnekursus, da hun bare var 6 1/2 år - et år før hendes mor døde. Jeg er meget glad for at kunne få lov at bruge tegningerne her og give andre mulighed for at glæde sig over de fine tegninger.

Billedet har jeg taget af Anne den 10.5.18, hvor vi var ude at spise på min fødselsdag. Anne havde givet mig en middag på en eksklusiv restaurant, som tak for min hjælp under hendes sygdom. Der gik 1 år og 5 mdr. og så var hun her ikke mere.